

Είναι εύκολο να είσαι χριστιανός; (Νικολάι Μπερντιάεφ)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 4 Οκτωβρίου, 2019

Κάνει λάθος όποιος πιστεύει ότι είναι εύκολο πράγμα να ζει σύμφωνα με τα διδάγματα του Χριστού και παράλληλα να καταδικάζει τη διδασκαλία Του, επειδή οι χριστιανοί δεν την εφαρμόζουν. Και είναι εξίσου λάθος να συμπεραίνουμε ότι δεν είναι αναγκαία η εφαρμογή του Χριστιανισμού σ' όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας . Σε κάθε στιγμή της ύπαρξής του ο χριστιανός θα πρέπει να ποθεί τελειότητα παρόμοια μ' αυτή του ουράνιου Πατέρα του, οφείλει να σκοπεύει στη Βασιλεία των ουρανών. Ολόκληρη η ζωή του χριστιανού έχει τοποθετηθεί κάτω από το επόμενο μήνυμα: «Ζητάτε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του και όλα τα υπόλοιπα θα σας χορηγηθούν** ν». Δεν πρέπει να αδρανοποιήσουμε την προσπάθειά μας προς την τελειότητα, την επιθυμία της θείας δικαιοσύνης, την απόκτηση της Βασιλείας του Θεού, ούτε πάλι στηριζόμενοι στην αρχή ότι η φύση του ανθρώπου είναι αμαρτωλή να θεωρούμε το ιδεατό, επάνω στη γη, απρόσιτο. Ο άνθρωπος πρέπει να αναζητά τρόπους για την εφαρμογή της θείας αλήθειας, χωρίς να απασχολείται με τον τρόπο που αυτή η αλήθεια εφαρμόζεται στο σύνολο της ζωής. Το γεγονός ότι ελάχιστοι εφαρμόζουν την αλήθεια του Χριστού στον κόσμο, και το ότι ο άνθρωπος αφιερώνει σ' αυτό ελάχιστο χρόνο από την καθημερινότητά του, δεν σημαίνει επ' ουδενί ότι δεν πρέπει και να εφαρμοσθεί. Η σωστή κατεύθυνση βρίσκεται στην προσπάθεια να εφαρμόσουμε την Αλήθεια του Χριστού, και να ζητήσουμε τη Βασιλεία Του χωρίς να κατηγορούμε τον πλησίον μας.**

Ο Χριστιανισμός εισέρχεται σε μια εντελώς νέα περίοδο, και καθίσταται στο έξης αδύνατο να βιώσει την πίστη του εξωτερικώς, να περιορισθεί σε μία απλή συναισθηματική λατρεία τύπων. Οι πιστοί καλούνται **να εφαρμόσουν τον Χριστιανισμό σε όλες τις πτυχές της ζωής τους**, οφείλουν να υπερασπισθούν την πίστη τους με την προσωπικότητά τους, με τη ζωή τους, με την αφοσίωσή τους στον Χριστό και στη διδασκαλία Του, **με την αντιπαράθεση της αγάπης τους στο μίσος του κόσμου.**

Χριστιανισμός: θρησκεία του κράτους;

Στην ορθόδοξη Εκκλησία μας σήμερα γίνεται μια επιλογή των αρίστων, των αυθεντικών, των πιο θερμών, των ικανοτέρων για θυσίες, των πιο πιστών στον Χριστό, και μια αποσκίρτηση, απομόνωση εκείνων που δεν ήταν παρά μόνο στους τύπους ορθόδοξοι, ορθόδοξοι εξωτερικώς, χωρίς να αισθάνονται την ουσία της

πίστεώς τους και σε τι αυτή η πίστη τους υποχρεώνει. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι τελειώνει η εποχή της συγχύσεως Χριστιανισμού και παγανισμού και αρχίζει ένας καινούργιος αιώνας κεκαθαμένου Χριστιανισμού. Ο Χριστιανισμός εκφυλίστηκε από το γεγονός ότι είναι μια θρησκεία της εξουσίας, μια θρησκεία του Κράτους και εκ του ότι η Εκκλησία δελεάστηκε από τη μάχαιρα του Καίσαρος. Στο παρελθόν τη χρησιμοποίησε ακόμη και εναντίον εκείνων των οποίων η πίστη δεν ήταν σύμφωνη με τους κρατούντες. Γι' αυτό στη συνείδηση πολλών ο Χριστιανισμός έπαψε να είναι **η θρησκεία του σταυρού**, γιατί προσκολλήθηκε στο άρμα του διώκτη και όχι του διωκόμενου. **Ο Χριστιανισμός προβλήθηκε από πολλούς ανθρώπους σαν ένας εξαγιασμός των εθνικών εθίμων, χωρίς την ανάγκη φωτισμού και πραγματικής μεταμορφώσεως.** Αλλά ήρθε η ώρα, που ο Χριστιανισμός θα πάρει ξανά τη θέση του διωκόμενου και θα κληθούν οι χριστιανοί να επιδείξουν μεγαλύτερο ηρωισμό, αγάπη καθαρική, ακεραιότητα και ευσυνειδησία στην ομολογία της πίστεώς τους. Η ώρα ήρθε, που οι χριστιανοί θα πάνε να αποτελούν εμπόδιο στην πορεία του Χριστιανισμού.

[Νικόλαος Μπερντιάεφ (Nicolas Berdiaeff), "Για την αξία του χριστιανισμού και την απαξία των χριστιανών", μετάφραση Χρήστος Καραγιώργος, Αθήνα, Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος, 2007]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr)